

[Boligministeren.]

der vil komme, i et kommende udvalgsarbejde.

Orla Møller: Når man tænker på de hede debatter, der inden for de sidste 10-15 år har fundet sted omkring jordlovgivningen i Danmark, er det vel egentlig lidt af en begivenhed, der er sket ved disse forslagsbehandling her i dag. Det er i hvert fald karakteristisk, at vi både i vurderingen af situationen og i forsøg på at finde løsninger er nået meget langt frem ad vejen til en enighed. Jeg er da godt klar over, at der stadig væk efter ordføretalerne i dag består adskillig uenighed, men jeg synes nok, det er værd at få noteret, at det har ikke været spildt at diskutere igennem årene, da vi dog er nået frem til et resultat.

Jeg har nogle ganske få bemærkninger at gøre i forbindelse med ordføretalerne. Der er for det første spørgsmålet om, hvorvidt enkelte borgere stadig væk skal og kan have muligheder for at købe deres eget sommerhus. Det er en helt given ting, at de forslag, der ligger her, rummer denne mulighed, og det er lige så givet, at der er ingen, der ønsker at fjerne denne mulighed. Men det er altså nødvendigt at gøre opmærksom på, hvad boligministeren også gjorde, at der er nogle, der, selv om de ikke har råd til at nedsætte sig i et sådant sommerhus, bør have mulighederne for at være med. Det er altså også det, der er taget hensyn til.

Jeg skal sige tak til hr. Henry Christensen for de meget venlige bemærkninger. Det er længe siden, jeg er blevet strøget så venligt mod hårene; det var næsten lige ved at være behageligt. Med hensyn til interessen for kolonihaverne vil jeg gerne være med til til enhver tid at kappes med hr. Henry Christensen. Jeg er helt enig i de bemærkninger, der blev gjort om disse ting, og jeg anser det for at være et meget væsentligt spørgsmål at få arbejdet med.

Der er to ting til i hr. Henry Christensens indlæg, jeg godt ville sige lidt om. Det er for det første spørgsmålet om de 100 mill. kr., der er afsat. Der står i lovforslaget: inden for dette beløb, og det har jeg i hvert fald læst på den måde, at det betyder, at der foretages en afvejning af i hver enkelt situation, hvorvidt det er rimeligt og rigtigt at

anvende midlerne, og at det på samme måde er rimeligt, at man opgør erfaringerne med hensyn til behov og krav, efter at der er gået et års tid. Jeg er helt enig med boligministeren i hans bemærkninger om, at der er varierende opfattelser af, hvor det beløb skal ligge. Lad os lade det stå og så gøre erfaringerne med, hvor meget der bliver behov for.

Det andet spørgsmål, som jeg godt ville tage lidt fat på, vedrører by- og landzoneloven. Jeg vil give hr. Henry Christensen medhold i, at der stadig væk er mening i denne lov, det er jeg helt klart indforstået med. Men jeg vil tage afstand fra, at det, der bliver foreslået i de ændringer, vi har til behandling i dag, skulle være et forsøg på en mere restriktiv lovgivning på disse områder. Jeg gjorde i mit første indlæg opmærksom på, at der er tale om et forsøg på at få en mere ensartet praksis og en mere rationel forretningsgang på disse områder; det er jeg overbevist om er den reelle og eneste hensigt i dette lovforslag, og det er i hvert fald en hensigt, jeg helt og fuldt kan gå ind for.

Må jeg så lige sige, at hvad enten jeg er velvillig eller ikke velvillig, så håber jeg sandelig altid at blive befundet på saglighedens grund.

Der er en enkelt ting, jeg godt vil have sagt i forbindelse med hr. Maigaards indlæg; det gælder sådan set principielt hele debatten. For det første: socialdemokratiet inklinerer hverken til højre eller til venstre. Vi har fremsat nogle lovforslag, som partiet anser for at være rimelige og rigtige, og jeg skal gerne erkende over for hr. Maigaards tanker om, at jordpolitik er helhedspolitik, at de to lovforslag, der er behandlet, og de tre, der behandles i dag, naturligvis er dele af en mosaik. Jeg kan godt forstå, at visse måske er utålmodige over ikke at få alle stykkerne til mosaikken frem på én gang, men der skal jo også være mulighed for at arbejde med tingene for ikke at få det hele, jeg havde nær sagt sjustket frem. Det er meget afgørende spørgsmål, det her drejer sig om.

Men nok så væsentligt er, at jeg gerne vil sige tak for hr. Maigaards udtryk om, at her er der en udmærket ramme at arbejde videre på. I politisk arbejde må vi jo dog være enige om, at hvis vi kan komme et stykke